

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Από την Κύπρο πήραμε την ποιητική συλλογή της φίλης διαλεχτής ποιήτριας Έλλης Παιονίδου «Τραγούδια του χαμένου διόσμου» με στίχους εμπνευσμένους από το δράμα του μαρτυρικού νησιού, της πατρίδας-της.

Μια έντονη νοσταλγία κι ένας πηγαίος λυρισμός που εκφράζεται με τρόπο απλό, το πλημμυρίζει από την αρχή ως το τέλος. Δεν ζητάει να εντυπωσιάσει. Αφήνοντας αδέσμευτη την έμπνευση-της μας ζωντανεύει με ευκρίνεια σκηνές από τις δραματικές περιπέτειες του μαρτυρικού λαού της πατρίδας-της.

Δύο χαρακτηριστικά ποιήματα της συλλογής της παραθέτομε για τους αναγνώστες του «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ

Χαμογελούσανε κι οι δυο μέσ' στη φωτογραφία
(ο φωτογράφος ήξερε καλά να λέει αστεία)
χρόνια χαμογελούσανε, στον τοίχο αγκαλιασμένοι
μέχρι που μπήκε ο χαλασμός, μέχρι που μπήκαν ξένοι
τώρα η φωτογραφία-τους καταμεσής στο δρόμο
(το χέρ προστατευτικά της ακουμπάει στον ώμο)
πάει η φωτογραφία πια, σκισμένη, πατημένη
μα εκείνο το χαμόγελο, πεισματικά πώς μένει....

ΜΑΝΑ ΤΟΥ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΥ

Τρεις χρόνους τον αναζητά με την καρδιά μολύβι
τον τέταρτο στη μοίρα-της, σαν τόσες άλλες σκύβει,
μα στο τραπέζι σαν τη δεις μια θέση να κρατά....
«για τον ξενιτεμένο-μου....» σου λέει, κι αλλού κοιτά.

ΔΟΛΗ ΠΕΡΠΙΡΑΚΗ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ

- 28/4/80